

Μετὰ τὴν ληξίν τῆς φαληρικῆς περιόδου, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Ἀλεξιάδου καὶ μετὰ τὴν εἰς Πειραιᾶ μετάβασιν τοῦ γαλλικοῦ θάάσου τοῦ Παραδείσου, μᾶς ἥλθαν διὰ τὸ ἀναπληρώσουν τὴν εἰς θεάματα πτωχείαν τοῦ Σεπτεμβρίου τὰ νευρόσπαστα τοῦ κ. Χόλδεν. Δυστυχῶς δὲν ἐσυλλογίσθησαν διὰ ἀπὸ πολλοὺς ζῶσιν ἐν Ἀθήναις εἰ κύριοι Λομβάρδος, Κοντόσταυλος, Βουλπιώτης, Τομπάζης, Βαρελίδης, Δημητριάδης καὶ καθεξῆς.

Γεινήθη βεβαίως εἰνε ἡ λύπη ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Βραίλα.
'Αλλ' ἐπίσης βεβαίως μόνον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ δὲν δύναται
νὰ εἴπῃ τις τὴν παραδεδεγμένην φράσιν δύτι δὲ θανάτων ἀφίνει καὶ δυσκ-
ναπλήρωτον κενόν. Εὔτυχῶς ὡς ἀπέδειξεν ἡ τελευταία στατιστική
κατὰ τὸ ἔτη ταῦτα ηὗξησεν ἐπαισθητῶς ἐν τῷ τόπῳ ἥμῶν ὁ ἀ-
ριθμὸς τῶν μεσιτῶν, ὃν γνωστὴ εἰνε ἡ κλίσις καὶ ἡ εἰδικότης δια-
τὴν διπλωματικὴν ὑπηρεσίαν.

A propos,

Ο κ. Σκουλούδης ἔξακολουθεῖ διατρίβων ἐν Σύρῳ. "Εγειρὰς δὲ μεθ' ἔσαυτοῦ ως ἀγγέλλεται σύντροφον εἰς τὰς ἔξοχικὰς αὐτοῦ διατρίβης τὸν κ. Ψαρᾶν. "Ωστε αἱ ἀγροτικαὶ διασκεδάσεις τοῦ ἀξιοτίμου πρεσβευτοῦ φαίνεται δὴ δὲν περιορίζονται μόνον εἰς τὸ κυνῆγι, προσετέθη δὲ εἰς αὐτὰς καὶ ἡ ἀλιεία.

Ἐνθυμούμενοι δέ μως ταῦτοχρόνως τὴν συμμετοχὴν τοῦ κ. Ψαρᾶ εἰς τὴν ὑπέθεσιν τῆς Κωπαΐδος πολὺ φοβούμεθα διτὶ αἱ διασκεδάσεις αὗται δὲν θὰ είνε τόσον ἀγροτικαὶ ὅσον φαίνονται. Η συνοδεία τοῦ κ. Ψαρᾶ μᾶς ἄγει μᾶλλον νὰ πιστεύσωμεν διτὶ ἡ ἀλιεία τελεῖται πάλιν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς Σύρου ἀντὶ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Δελταγράτσας ἢ τῶν Χρούσων.

Ἐν τούτοις εὐθυμοτάτη είνε ἡ ὑπόδοξή, ἵν τοῦ ἔχαμαν οἱ καλοὶ Συριανοί. Κατ' ἀνταπόκρισιν ἐκεῖθεν παντοῦ ὄπόθεν διέβη ὁ γεννάδας βουλευτής μόλις ἔχαιρετάτο, οἱ ἐν τοῖς καρφενείοις κατέλειπον τὰς θεσιες των ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ του κατ' ἐν γένει πάγκοις περιφρόνησις ἐξεδηλώθη κατ' αὐτοῦ. Τὸ ἀξιομέμητον χριστιανικὸν τοῦτο παράδειγμα ἐλπίζομεν νὰ ἐπεκταθῇ καὶ πάντες οἱ ληστευόμενοι εἰς τὸ ἔξης ὑπὸ λωποδυτῶν ἀντὶ νὰ προσφεύγωσιν εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἢ τὴν εἰσαγγελίαν γὰρ ἔξαχολουθῶσι τὸν δρόμον των περιφρονοῦντες τοὺς φυλοβούτιους.

Κυρηνείαχον ἐπεισόδιον

·⁹ Ή σκηνή ἐν Δελλαγράτσᾳ. ·¹⁰ Ερυθρογένειος κυνηγὸς διέρχεται ρεμδὸς κρατῶν ἄγγιλικὸν δίκανον καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ μεγαλοσώμου λαγωνικοῦ. Αἴφνης ἐπὶ τινος κλάδου διακρίνει εὐτραφὴ τρυγόνα. Σκοπεύει καὶ πυροβολεῖ. ·¹¹ Η ταυγῶν πίπτει.

— Ο κυνηγός μεταστρέφομενος πρὸς τὸν σκύλον του:
— Appor...te!

Αἱ ἐφημερίδες ἀνήγγειλαν δὲ κατὰ τὴν δίκην τοῦ ἀντισυνταγματάρχου κ. Σέχου μὴ ἀρκούντων τῶν στρατιωτικῶν προσελήφθη ὡς δικαστῆς καὶ εἰς ναυτικός. Φαίνεται δὲ διὰ τῶν τελευταίων προδιβασμῶν ἡρακιλῆσαν ἐπαισθητῶς αἱ τάξεις τῶν βαθμοφόρων τοῦ στρατοῦ ἡμῶν.

Ακόμη ό κόστρος ἀσχολεῖται νὰ ἔξηγήσῃ τὴν αἵτιαν τῆς μετὰ τὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ στρατοῦ μας ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ιδίου κ. Τρικούπη προσκλήσεως τοῦ γάλλου στρατηγοῦ. Ἡμεῖς καίτοι ἐπὶ πολὺ σκεφθέντες μάστη λογικήν ἔξηγησιν εὑρομεγ ότι ό κ. πω-

Θυπούργος συμμετίεται την ίδεαν ήμῶν ότι ο στρατός είναι ακόμη εἰς τὰ σπάργανα καὶ διὸ τοῦτο τῷ προμηθεύει γάλλον πατιδαγωγὸν κατὰ μίμησιν τῶν ἀθηναῖκῶν οἰκογενειῶν.

Σχετικῶς πρὸς τὴν αὐτὴν ἔλευσιν τοῦ κ. Vosseur πληροφορούμεθα θέτικῶς ὅτι πολλοὶ ἀξιωματικοὶ προσέλαβον διδασκάλους τῆς γαλλικῆς ὅπως εὑρεθῶσι καθ' ὅλα παρουσιάσιμοι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς χριζεώς του.

Ἐσφαλμένως ἀνήγγειλεν ἡ Νέα Ἐφημερὶς ὅτι εἰ προχθὲς δικασθέντες ἐν τῷ πλημμελειδικείῳ ύγδοσήκοντα παππάδες ἐνήχθησαν ως μὴ δηλουντες εἰς τὸ μητρώον τῶν ἀρρένων τὰ ὑπ' αὐτῶν βαπτιζόμενα ἐν τῇ πόλει παιδία. Ἡ κυρία ἀφορμή τῆς κατ' αὐτῶν ἐπιθέσεως τοῦ κ. Δημητράδου εἶνε ὅτι ἡ ἐν τῇ πόλει περιφορὰ αὐτῶν ἥδυνατο νὰ ἐνοχλήσῃ τὰ νεῦρα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ μετὰ τὰ μαῦρα τῆς Τριπόλεως.

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΚΑΙ ΧΟΛΔΕΝ

Τὰ νευρόσπαστα τοῦ Χόλδεν, τί ἀπατηλὴ μαγειά! Τί πραγμάτων καὶ προσώπων ἐντελῆς δημιουργία! Τί πολιτισμός, τί πλοῦτος, τί ἀνάπτυξις σπουδαῖα, καὶ τί πρόσδος μεγάλη, καὶ τί ἔργα κολοσσαῖα! 'Εν μιᾷ στιγμῇ δ' Χόλδεν βλ' αὐτό διοργανίζει καὶ δὲν ξεύρω τὸν Τρικούπη διατί μοῦ ἐνθυμίζει.

Τί στρατός ἔχει τοῦ προχείρου, τί γαλόνια, τί σπαλέταις,
τί λαμπτρὸν ἐπιτελεῖον, τί ταμπούρλα καὶ τρουπέταις,
τί στολαί, τί παρατάξεις, πόσοι πόλεμοι καὶ νίκαι,
τί ώραῖς κατατάχθσεις, τί μαγευτικαὶ συνθῆκαι!
Ἐν μιᾷ στιγμῇ ὁ Χόλδεν ὅλ' αὐτὰ διοργανίζει
καὶ δὲν ξεύρω τὸν Τρικούπη διατί μου ἐνθυμίζει.

Ζηλευτὴ οἰκονομία εἰς τὸ κράτος βασιλεύει·
καὶ τὸ ἴσσζύγιόν του κλίνδυνος οὐδεὶς σαλεύει·
πτερωτὴ συγχοινωνία ἀφ' ἐνδὸς εἰς ἄλλον τόπον
κ' εἰς τὰ σύννεφα ἀκόμη καὶ χωρὶς κανένα κόπον.
Ἐν μιᾷ στιγμῇ δὲ Χόλδεν δὲ αὐτὰ διογχανίζει·
καὶ δὲν ἔσερψ τὸν Τρικούπη διατί μοῦ ἐνθυμιάζει.

Αναμόρφωσις εἰς δόλους, καὶ εἰς δλας, καὶ εἰς δλα-
μυθικαὶ περιηγήσεις, σχέδια ἀκτινοβόλα,
φόροι ἐπιτηδευμάτων, παρασκήνια, αὐλαῖς,
ἀλλαγαὶ σκηνογραφίας καὶ κατάμαυραι σημαῖαι.
Ἐν μιᾷ στιγμῇ δὲ Χόλδεν δὲν' αὐτὰ διοργανίζει
καὶ δὲν ξεύρω τὸν Τρικούπη διατί μου ἐνθυμίζει.

ΠΕΤΡΟΣ ΒΡΑΪΛΑΣ

Κλίνομεν εὐλαβῶς τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς λάρνακες τοῦ ΠΕΤΡΟΥ ΒΡΑΙΛΑ ΑΡΜΕΝΗ. Ὁ Βράιλας ὑπῆρχεν εἰς τῶν σπανίων ἀλγηθῶς εὐγενῶν τύπων τοῦ νεωτέρου ἐλληνικοῦ θηρου. Ὁ κοινωνικὸς καὶ πολιτικὸς βίος του ἦτον ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὴν ὑψηλόφρονα καὶ καλιεργημένην αὐτοῦ διάνοιαν. Κατέσχε τὰ ὑψηλότερα πολιτικὰ ἀξιώματα ἐν Ἑπτανήσῳ καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ ταῦτα παρὰ τοιούτων οὐτιδανῶν κατελήθησαν, ὥστε ὁ Βράιλας ὄφελει ὅχι εἰς τὰς τόσον ἔξειτελισθείσας ταύτας θέσεις, ἀλλ' εἰς τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ὡς φιλοσόφου καὶ ὡς συγγραφέως τὸ γόνητρον, ὅπερ ὁ Ἀχαρις ἐλληνικὸς πολιτικὸς βίος δὲν κατωρθώσεις ν' ἀφαιρέσῃ ἀπ' αὐτοῦ. Ὁ πρὸς τὴν μνήμην τοῦ Βράιλα ἐκδηλούμενος γενικὸς σεβασμὸς παρῆμιν, εἶνε ἐκ τῶν ὀλίγων παρηγόρων συμπτωμάτων τῶν ἀποδεκνύοντων ὅτι τὸ αἰσθημα τοῦ καλοῦ δὲν ἔξειλιπεν ἔτι ἐντελῶς ἀπὸ τῆς χώρας τῆς συναλλαγῆς καὶ τῆς ταγυδακτυλουογίας.